

Ngày 27 tháng 2 năm 2023

Ê-phê-sô 4:4-6 (1)

Chủ đề: *Chỉ có một thân thể và một Thánh-Linh, một sự trông cậy mang ý nghĩa như thế nào?*

Trọng tâm: Hết thảy muôn vật, dù nhiều đến mức không có một máy tính điện tử của loài người có thể đếm được, cùng đều từ Đức Chúa Trời mà được dựng nên và có, vì Đức Chúa Trời dùng tiếng phán của Ngài mà dựng nên muôn vật. Đức Chúa Jê-sus Christ đã biết trước ma quỷ sẽ dùng các tiên tri giả, giáo sư giả để làm rối loạn và gây nghi ngờ trong hàng ngũ những người tin Chúa về việc tạo ra các tín lý giả nói về Đức Chúa Trời ba ngôi, khiến nhiều người vì thiếu sự hiểu biết về Lời Đức Chúa Trời và không có đức tin nơi Lời của Đức Chúa Trời mà chia rẽ nhau, nên trong lời cầu nguyện với Đức Chúa Cha, Ngài đã tỏ cho các môn đồ của Ngài biết **Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jê-sus Christ là Đấng Cha đã sai đến** và các môn đồ và người tin Chúa sẽ được hiệp một với Đức Chúa Trời, vì hết thảy đều ra từ Đức Chúa Trời cũng sẽ hiệp một với Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha. Đức Chúa Trời là Thần, nên khi nói đến Thánh-Linh là nói về Đức Chúa Trời, là Cha của muôn loài. Sứ đồ Phao-lô đã thấy rõ những sự tranh chiến xảy ra trong hàng ngũ những người tin Chúa tại Hội-Thánh ở thành phố Ê-phê-sô, nên ông đã gửi gắm lời giảng dạy qua lá thư này, để nhắc nhở mọi người phải biết Lễ thật và có lòng tin và sự trông cậy vững chắc vào những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh, vì Đức Thánh-Linh là Thần Linh chí cao, tuyệt các thần. Ngài ở trong muôn vật và muôn vật ở trong Ngài, nghĩa là Đức Thánh-Linh biết rõ các tạo vật do Ngài tạo dựng nên, như Lời Chúa đã chép: **Chúa sai Thần Chúa ra, chúng nó được dựng nên; Chúa làm cho mặt đất ra mới. Nguyện sự vinh hiển Đức Giê-hô-va còn đến mãi mãi; Nguyện Đức Giê-hô-va vui vẻ về công việc Ngài. Ngài nhìn đất, đất bèn rung động; Ngài rờ đến núi, núi bèn lên khói. Hễ tôi sống bao lâu, tôi sẽ hát xướng cho Đức Giê-hô-va bấy lâu; Hễ tôi còn chừng nào, tôi sẽ hát ngợi khen Đức Chúa Trời tôi chừng nấy. Nguyện sự suy gẫm tôi đẹp lòng Ngài; Tôi sẽ vui vẻ nơi Đức Giê-hô-va. Nguyện tội nhân bị diệt mất khỏi đất, và kẻ ác chẳng còn nữa. Hỡi linh hồn ta, hãy ngợi khen Đức Giê-hô-va! Ha-lê-lu-gia!**
Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 104; Ma-thi-ơ 24; Giăng 17;

Ngày 28 tháng 2 năm 2023

Ê-phê-sô 4:4-6 (2)

Chủ đề: *Chúng ta hiểu chỉ có một Chúa như thế nào cho đúng?*

Trọng tâm: Khi nói đến **Chúa**, người ta thường nghĩ đến Đức Chúa Jê-sus Christ, Đấng cứu chuộc loài người, điều đó không sai, nhưng chưa đủ, vì Danh Đức Chúa Jê-sus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời. Chúa Jê-sus đã phán rằng, Ngài với Đức Chúa Cha là một, Ngài cũng phán rằng: **Vì Ta từ trên trời xuống, chẳng phải để làm theo ý Ta, nhưng làm theo ý Đấng đã sai Ta đến. Và, ý muốn của Đấng đã sai Ta đến là hễ sự gì Ngài đã ban cho Ta, thì Ta chớ làm mất, nhưng Ta phải làm cho sống lại nơi ngày sau rốt.** Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán về Đức Chúa Jê-sus Christ là Con Ngài và Ngài cũng nói về Con Ngài là Vua của Ngài và Đức Giê-hô-va cảnh cáo loài người phải vâng phục Con một của Ngài, ấy là hầu việc Đức Giê-hô-va vậy: **Đấng ngự trên trời sẽ cười, Chúa sẽ nhạo báng chúng nó. Bấy giờ Ngài sẽ nổi thịnh nộ phán cùng chúng nó, Dùng cơn giận dữ mình khuấy khỏa chúng nó, mà rằng: Dầu vậy, Ta đã lập Vua của Ta trên Si-ôn là núi thánh của Ta. Ta sẽ giăng ra mạng lệnh: Đức Giê-hô-va phán cùng Ta rằng: Người là Con Ta; Ngày nay Ta đã sanh Người. Hãy cầu Ta, Ta sẽ ban cho Con các ngoại bang làm cơ nghiệp, và các đầu cùng đất làm của cải. Con sẽ dùng cây gậy sắt mà đập bể chúng nó; Con sẽ làm vỡ nát chúng nó khác nào bình gốm. Vì vậy, hỡi các vua, hãy khôn ngoan; Hỡi các quan xét thế gian, hãy chịu sự dạy dỗ. Khá hầu việc Đức Giê-hô-va cách kính sợ, và mừng rỡ cách run rẩy.** Khi chúng ta đối diện với Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh, ấy là chúng ta đang đối diện với Đức Chúa Trời vậy và Thần của Đức Giê-hô-va cũng nhìn vào trong lòng, trong trí của chúng ta để xem xét thái độ và sự đối nại của chúng ta đối với Lời của Ngài như thế nào. Chúa Jê-sus đã phán về Lễ thật này như sau: **Ai đã thấy Ta, tức là đã thấy Cha.** Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng Lời của Ngài để làm chứng về Ngài. Ngài là Thần, không có một tạo vật nào được nhìn thấy Đức Chúa Trời, nhưng qua công việc của Đức Chúa Trời mà nhận biết Đức Chúa Trời, cùng nhận biết đường lối của Ngài và nhận biết bốn tánh của Ngài.
Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 2; Ê-sai 55; Giăng 14;

Ngày 1 tháng 3 năm 2023

Ê-phê-sô 4:4-6 (3)

Chủ đề: *Một đức tin có ý nghĩa như thế nào đối với mọi người tin Chúa?*

Trọng tâm: Khi nói đến đức tin là nói đến sự hiểu biết và quyết định của linh hồn người ta đối với Lời của Đức Chúa Trời phán với mình, chứ không phải nói về niềm tin của tâm trí loài người xác thịt, vì niềm tin hay là sự tin của loài người xác thịt là sự hiểu biết của loài người xác thịt, mà sự tin này sẽ thay đổi theo thời gian cùng thay đổi theo tình trạng sống, hoàn cảnh và môi trường sống của người ấy. Sự người ta tin theo sự hiểu biết của xác thịt không cung cấp một năng lực nào cho người ta để hậu thuẫn cho công việc người ấy sẽ làm theo như điều người ấy tin. Còn đức tin là một chức năng thuộc về sự sống đời đời vốn có trong linh hồn của loài người từ khi linh hồn đó còn ở trong lòng của Đức Chúa Trời và đức tin là thuộc về Đức Chúa Trời. Đức tin có thể chết nếu không có việc để làm và đức tin cũng được lớn lên và được gia thêm vô hạn tùy theo chức vụ và sự kêu gọi của Đức Chúa Trời đối với người được Ngài chọn và sai đi làm công việc cho Ngài. Đức tin có thể ví như một cái nền mà linh hồn có thể nương dựa, trông cậy và nhờ đó mà linh hồn có sức mạnh để thi hành công việc được Đức Chúa Trời giao phó cho. Đức tin của loài người chỉ được phục hồi khi linh hồn người ấy được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời rao giảng, vì khi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời được rao giảng, thì Đức Thánh-Linh cũng hiện diện và Ngài sẽ thấp sáng ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn đó và bấy giờ, nhờ ơn của Đức Thánh-Linh mà đức tin của linh hồn đó được phục hồi, được thiết lập và nếu linh hồn đó sử dụng đức tin của mình để noi theo Lời của Đức Chúa Trời thì đức tin đó sẽ được nuôi bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, chứ không phải bởi Lời Chúa đã chép thành văn tự trong Kinh-Thánh. Một đức tin nghĩa là nói về định nghĩa đúng về đức tin của Đức Chúa Trời và do Đức Chúa Trời tạo nên và ban cho loài người từ lúc ban đầu, nhưng vì tội lỗi của A-đam mà đức tin bị tàn lụi, nhưng đức tin sẽ được phục hồi khi linh hồn của người ta được nghe tiếng của Đức Giê-hô-va phán trực tiếp với mình, ngay cả khi Lời của Đức Chúa Trời được rao giảng, thì Thần của Đức Giê-hô-va sẽ khiến cho người được chọn đó nghe được và nhận biết Chúa gọi mình.
Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 15; Mác 4; Rô-ma 1 & 10; Gia-cơ 2;

Ngày 2 tháng 3 năm 2023

Ê-phê-sô 4:4-6 (4)

Chủ đề: Chúng ta hiểu chỉ có một phép báp-tem như thế nào cho đúng?

Trọng tâm: Chữ **báp-tem** trong ngôn ngữ Hy-lạp (βαπτίζω-baptizo) có nghĩa là **làm cho chìm xuống, chìm xuống cho ướt toàn bộ, hoặc sự nhuộm thành màu khác**. Phép báp-tem chỉ được nói đến trong phần Tân-ước, nhưng đã được thực hành bởi Môi-se, khi người dẫn dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô và vượt qua biển Đỏ và Giô-suê dẫn dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh đều là bóng về một báp-tem cho linh hồn những người thuộc về Đức Giê-hô-Va trong quyền phép của Đức Thánh-Linh, như Lời Chúa đã chép: **Vả, hỡi anh em, tôi chẳng muốn cho anh em không biết tổ phụ chúng ta đều đã ở dưới đám mây, đi ngang qua biển, chịu Môi-se làm phép báp-tem trong đám mây và dưới biển, ăn một thứ ăn thiêng liêng; và uống một thứ uống thiêng liêng; vì họ uống nơi một hòn đá thiêng liêng theo mình, và đá ấy tức là Đấng Christ**. Phép báp-tem bằng nước là bóng về sự người tin Chúa phải được nhúng chìm hoàn toàn trong nước hằng sống, tức là Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, vì sự báp-tem đó là bóng về việc làm cho chết những sự thuộc về xác thịt hay chết của người ta, nhưng làm cho sống lại linh hồn của người tin Chúa và như vậy, theo Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh thì phép báp-tem trọn vẹn bao gồm báp-tem bằng nước, báp-tem bằng Đức Thánh-Linh, báp-tem bằng lửa và báp-tem trong sự chết của Đức Chúa Jê-sus Christ. Theo trình tự của sự cứu chuộc thì người tin Chúa phải được giải cứu ra khỏi quyền lực của thế gian (sự dân Y-sơ-ra-ên được giải cứu ra khỏi xứ Ê-díp-tô đó là bóng). Tiếp đến là người tin Chúa phải được báp-tem bằng Đức Thánh-Linh, mà việc dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh đó là bóng. Báp-tem bằng lửa đó là nói về những sự thử thách phải có cho hết thảy những người được chọn là tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ. Báp-tem trong sự chết của Đức Chúa Jê-sus Christ đó là bóng về Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời phải được rao giảng cách trọn vẹn, vì chỉ có Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống mới khiến cho linh hồn của người tin Chúa được tái sinh và được nên thánh mà thôi. **Kinh-Thánh tham khảo:** Giô-suê 4; Ma-thi-ơ 3; Rô-ma 6; 1 Cô-rinh-tô 10; 1 Phi-e-rơ 1;

Ngày 3 tháng 3 năm 2023

Ê-phê-sô 4:4-6 (5)

Chủ đề: Chúng ta hiểu thế nào cho đúng về câu 6 chép: Chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người ?

Trọng tâm: Bản dịch tiếng Việt đã gượng ép khi dùng chữ **và**, khiến người ta khó hiểu. Nguyên văn chép: **“Một Đức Chúa Trời cũng là một Cha của tất cả”** lời này cũng giống như Lời Chúa Jê-sus đã nói với Đức Chúa Cha trong sự cầu nguyện rằng: **Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jê-sus Christ, là Đấng Cha đã sai đến**. Sứ đồ Phao-lô đã phân tích cho những người mới tin Chúa trong Hội-Thánh tại thành phố Ê-phê-sô hiểu đúng về cách mọi người tin Chúa hay nói trong khi cầu nguyện, đó là người ta vừa cầu nguyện với Đức Chúa Trời và cũng môi miệng đó người ta lại nói **Đức Chúa Cha** hoặc nói về **Đức Chúa Jê-sus Christ**, khiến cho những người mới tin Chúa bị rối trí, khó hiểu và gây cơ vấp phạm. Thậm chí nhiều người Việt tin Chúa cũng bắt chước người khác mà nói trong sự cầu nguyện, vừa cầu nguyện **lạy Đức Chúa Trời** vừa kêu **ôi Cha ôi**, khiến những người khác cảm thấy khó chịu vì cơ sự xưng hô danh Chúa cách lộn xộn. Các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus đã xin Chúa Jê-sus dạy họ cách cầu nguyện và Chúa Jê-sus đã chỉ cho họ biết điều họ phải nói (theo nguyên văn): **“Lạy Cha của chúng tôi là Đấng ngự trên trời - thiên đàng, nguyện Danh Cha được tôn thánh, Nước của Cha được đến, ý của Cha được nên ở trên trời - thiên đàng, cũng như ở trên đất”** Chúa Jê-sus muốn các môn đồ của Ngài, cũng như mọi người tin Chúa nhận biết cách xưng hô danh sự tôn trọng và vinh hiển của Đức Chúa Cha, vì khi nói đến **Cha thánh** là nói đến cội nguồn cao nhất của mọi quyền thế, còn khi xưng **Đức Chúa Trời** là nói về Đấng cầm quyền tối cao. Kinh-Thánh không chép Đức Chúa Trời là Cha của các thiên sứ nhưng Chúa Jê-sus đã phán **Đức Chúa Trời là Cha của các người** (11 lần). Tùy theo mục đích cầu nguyện mà người tin Chúa xưng **Đức Chúa Cha** để nài xin ơn của **Cha thánh**, còn khi cầu nguyện xưng danh **Đức Chúa Trời** là nói về những sự liên quan đến luật pháp cùng liên quan quyền tể trị muôn vật mà người tin Chúa muốn Đức Chúa Trời can thiệp, xem xét, xét xử, giải quyết, giải cứu theo luật pháp công bình của Ngài. **Kinh-Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 28; Giô-suê 23; Thi-Thiên 118; Ma-thi-ơ 5;

Ngày 4 tháng 3 năm 2023

Ê-phê-sô 4:4-6 (6)

Chủ đề: Đức Chúa Trời ở giữa mọi người và ở trong mọi người như thế nào ?

Trọng tâm: Đức Chúa Trời là Thần, như không khí, như gió, nghĩa là không phải là vật thể như loài người, nên không có một tạo vật nào hoặc thiên sứ hay người ta có thể thấy được Đức Chúa Trời, dù trong chiêm bao Đức Chúa Trời có thể sử dụng hình ảnh loài người để gặp, để nói chuyện hay chỉ dạy thì cũng là giúp cho linh hồn người khi tỉnh giấc vẫn nhận biết đó là công việc của Đức Chúa Trời đã phán với mình, chứ hình ảnh mà người ta thấy trong chiêm bao đó không phải là hiện thân của Đức Chúa Trời. Bằng quyền phép vô biên của Đức Chúa Trời mà Ngài tạo nên muôn vật mà loài người có thể thấy được, nhưng khi tạo vật mà linh hồn thấy được đó qua đời, thì sự cuối cùng của tạo vật là không còn nữa. Như vậy, muôn vật đều bởi quyền phép của Đức Chúa Trời mà được tạo nên từ sự không có, tức là sự không thấy được. Muôn vật trong vũ trụ này đều cần có sự sống và Đức Chúa Trời chính là sự sống của muôn vật, như Kinh-Thánh đã chép: **Chúa sai Thần Chúa ra, chúng nó được dựng nên; Chúa làm cho mặt đất ra mới**. Vì Đức Chúa Trời là Thần, Ngài đã tạo nên các thiên sứ bằng hơi thở của Ngài và hơi thở đó cũng thần của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên Thần của Đức Chúa Trời ở trong các tạo vật, như các thiên sứ, trong loài người và trong thân thể xác thịt của các tạo vật có sự sống, đều có Thần của Đức Chúa Trời ở trong, nên Đức Chúa Trời biết rõ mọi nhu cầu của muôn vật, như Lời Chúa có chép: **Đức Giê-hô-va nâng đỡ mọi người sa ngã, và sửa ngay lại mọi người cong khom. Con mắt muôn vật đều ngửa trông Chúa, Chúa ban cho chúng đồ ăn tùy theo thì. Chúa xòe tay ra, làm cho thỏa nguyện mọi loài sống. Đức Giê-hô-va là công bình trong mọi đường Ngài, hay làm ơn trong mọi công việc Ngài. Đức Giê-hô-va ở gần mọi người cầu khẩn Ngài. Tức ở gần mọi người có lòng thành thực cầu khẩn Ngài**. Khi Đức Giê-hô-va ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã cấm dân Y-sơ-ra-ên không được phép ăn huyết, vì trong huyết có linh hồn sống, nghĩa là có Thần của Đức Giê-hô-va trong các tạo vật nào có sự sống, từ các loài cá, các loài thú vật, các loài côn trùng, hoặc siêu vi trùng cũng có Thần của Đức Chúa Trời hành động trong các tạo vật đó và đối với mọi người tin Chúa cũng vậy. **Kinh-Thánh tham khảo:** 1 Sa-mu-ên 16; Thi-Thiên 104; Ê-sai 61; Mác 1; 2 Ti-mô-thê 1;